RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 110.721 van 27 september 2002
in de zaak A. 108.855/XIV-6106.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. JESPERS,
kantoor houdende te 2100 DEURNE-ANTWERPEN,
Sint-Rochusstraat 59

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren in 1967 en van Marokkaanse nationaliteit, op 10 augustus 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 juli 2001 tot weigering van regularisatie van de verblijfstoestand van de verzoekende partij;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door Auditeur M. STERCK;

Gelet op de kennisgeving van dat voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 24 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 26 juni 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. CALLEWAERT die, loco Advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat C. DECORDIER die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 28 januari 2000 dient verzoeker een regularisatieaanvraag in op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet), meer bepaald op grond van artikel 2, 2/.

1.2. Op 25 oktober 2000 stelt het onderzoekssecretariaat van de Commissie voor regularisatie vast dat het bij de aanvraag gevoegde dossier onvolledig is en maakt een negatief advies over aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

1.3. Op 12 juli 2001 beslist de Minister van Binnenlandse Zaken het negatief advies van het onderzoekssecretariaat te volgen en de inhoud ervan te onderschrijven. Dit is de bestreden beslissing.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker, wat de tweede voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, betreft, het volgende aanvoert :

> "Verzoeker is sedert minstens 1994 in België. Zo de bestreden beslissing niet zou geschorst worden zou verzoeker mogelijk toch worden verwijderd naar Marokko, waar zijn sociaal economische positie mensonwaardig is. Verzoeker heeft bovendien in de periode dat hij in België verblijft zich zeer goed geïntegreerd en werkt er thans naar ieders tevredenheid. Hij heeft talloze contacten onder de Belgen.
> Hij wenst ook voor deze procedure in België te kunnen blijven.
> De regularisatieprocedures zouden volgens de Minister van Binnenlandse Zaken beëindigd moeten zijn tegen einde 2001.
> Ingeval van schorsing en/of nietigverklaring van de hier bestreden beslissing zou een nieuwe beslissing moeten afgedwongen worden op korte termijn. Ook in die zin dringt zich om objectieve redenen van goed bestuur de schorsingsprocedure op.";

Overwegende dat het afbreken van een mogelijke integratie opgebouwd tijdens een feitelijk en illegaal verblijf in België, in afwachting van een asielprocedure of

van een regularisatieprocedure geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt, aangezien dat feitelijk en illegaal verblijf precair is;

Overwegende dat de omstandigheid dat verzoeker, bij niet-schorsing van de bestreden beslissing, de terechtzittingen in het kader van huidige procedure niet persoonlijk kan volgen en bijwonen, geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt, vermits op verzoeker niet de wettelijke verplichting rust om persoonlijk te verschijnen, omdat hij zijn verdediging kan laten waarnemen door een Advocaat van zijn keuze;

Overwegende dat het nadeel dat verzoeker afleidt uit de noodzaak om op korte termijn een nieuwe beslissing af te dwingen bij schorsing van de thans bestreden beslissing niet kan worden aangemerkt als een nadeel dat rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing;

Overwegende dat verzoeker niet het bestaan aantoont van het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat bijgevolg niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van voormeld artikel 17, § 2,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig september tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**